

[Ole Henriksen]

at afskaffe Arbejdsretten, men vi synes, der er så mange skævheder indbygget i den retspraksis, som er opstået, at man er gået for vidt. Bl.a. når det gælder organisationsansvar, kan jeg sige kort, at vi er imod kollektive afstraffelser, for det er jo sådan set det, der er tale om. Hvor en mindre gruppe medlemmer måske har været ude i en konflikt, uberettiget eller ulovlig, eller hvad man nu kalder det, pisker man hele organisationen; alle de lovlydige medlemmer, der er i organisationen, skal altså også bidrage kollektivt til det. Det strider mod vores retsopfattelse, at man kan gå den vej, navnlig som det har været praktiseret ved Arbejdsretten.

Det var det, jeg stillede spørgsmål om i mit første indlæg, nemlig: Skal den retspraksis, der i dag er udviklet inden for Arbejdsrettens område, nu tages til indtægt for Tjenestemand retten?

Kan den anvendes under henvisning til, at sådan er der dømt i Arbejdsretten, og derfor gør vi også sådan her i Tjenestemand retten? Det er dette spørgsmål, jeg gerne vil have be-lyst, for der gælder jo en særlig arbejdsretslov for arbejdsmarkedet, men der findes åbenbart ikke noget arbejdsretslovgrundlag for Tjenestemand retten, og derfor må man formode, at retspraksis langsomt vil blive overført og komme til anvendelse i Tjenestemand retten.

Det var det, mit spørgsmål vedrørte.

(Kort bemærkning).

Lis Noer Holmberg (CD):

Nej, jeg er godt klar over, at det, jeg kom ind på, ikke er med i forslaget, men jeg synes, det er meget nærliggende, at man nævner det i forbindelse med en diskussion om pensioner.

Det er svært at være med til at forbedre forholdene for fremtidige pensioner, når der findes en gruppe af mennesker, der direkte føler sig snydt, for deres situation bliver jo ikke løst, blot ved at man står her og siger: Vi har ikke penge; det er alt for dyrt at løse det problem. Den gruppe har bedt om en etapevis afvikling, og det har man foreslået den 10. februar 1988. Dertil siger ministeren, at spørgsmålet om puljerne beror på en overenskomstaftale, og man taler også om, at lønforhøjelse hænger sammen med pensionerne. Jamen de pensionister, der føler sig snydt, var indstillet på en lav løn på det tidspunkt, de arbejdede, imod at opnå en god pension og dermed en god og tryk alderdom.

Og det er faktisk lige nøjagtigt det, man har snydt disse mennesker for, i hvert fald ifølge det materiale, jeg er kommet i besiddelse af.

Finansministeren (Henning Dyremose):

Jeg kan sige til hr. Ole Henriksen, at jeg synes, spørgsmålet egner sig udmærket til en skriftlig udredning, og den giver vi gerne, hvis det bliver stillet i udvalget.

Endvidere vil jeg sige til fru Lis Noer Holmberg, at selv om man siger, man føler sig snydt, er det ikke sikkert, man er blevet det.

Samordningsreglerne er i nøje overensstemmelse med de aftaler, der blev indgået i 1969. Dem vil jeg meget gerne udrede under udvalgsarbejdet og give baggrund og forklaring for, men de pågældende pensionister er selvfølgelig blevet behandlet fuldt og helt i overensstemmelse med gældende regler og de da trufne aftaler, ligesom de nye pensionister vil blive behandlet helt i overensstemmelse med de nye aftaler. Men der er altså en helt anden problemstilling vedrørende samordningsfradraget, og det giver jeg gerne en udredning om, men det har ikke noget med dette lovforslag at gøre, selv om jeg udmærket forstår, at man kan have lyst til at rejse problemet. Det er også derfor, jeg returnerer ved at sige, at jeg gerne giver en udredning til udvalget om situationen.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Fru Lis Noer Holmberg har ret på ét punkt, nemlig at det har noget med nærværende forslag at gøre, idet 3 af de 14 punkter i lovforslag nr. L 151 handler om samordningsfradrag. Men så må fru Lis Noer Holmberg også være klar over, hvad der er hele baggrunden for dette her.

Man starter med tjenestemandspensionsreglerne, og så får man på et langt senere tidspunkt en folkepension, som skal give de mennesker, der får folkepension, en delvis kompensation for de fordele, som består i – når man nu tager ud i den lille provinsby – at skolelæreren, der sidder som ældre, får sin pension sendende hver måned, mens bondemanden, ekspedienten, eller hvem det nu er, ikke får den sendende.

Nu har man de to pensionssystemer, nemlig tjenestemandspensionssystemet, som giver langt det meste i penge, og folkepensionssystemet, som giver langt mindre. Så kommer tjenestemændene rendende og siger: Vi vil have bå-